

Maria, de moeder

Schriftlezing: Lukas 2 vers 34-35 en Johannes 19:25-27

'Zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden.' (Lukas 2:35)
De profetische woorden, door de oude Simeon gesproken vlak na de geboorte van haar zoon, laten Maria niet los. Nooit eerder heeft ze de omvang en de zwaarte ervan ervaren als aan de voet van het kruis op Golgota. Hier sterft haar zoon! Het is uit liefde dat Maria, de moeder hier staat.

Klein en verloren voelt ze zich daar bij het kruis op Golgota. De hamerslagen, die de spijkers in Jezus' handen en voeten drijven, dreunen als mokerslagen in haar oren. Het bloed dat uit zijn wonden stroomt doet haar eigen moederhart bloeden. Het is niet om aan te zien. Maar Maria denkt er niet aan haar zoon in zijn lijdensuur in de steek te laten. Ze blijft – kost wat kost - tot het bittere einde. En nu het afscheid nadert trekt heel het leven van Jezus in een oogwenk aan haar voorbij.

Maria herinnert zich nog goed hoe de engel - ruim dertig jaar geleden - haar vertelde dat zij was uitverkoren om de Zoon van God ter wereld te brengen. Onbegrijpelijk. Begenadigd. Een Godswonder. 'Laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' (Lucas 1:38)

De geboorte in een stal in Betlehem. Een voerbak als wiegje. De vlucht voor de kindermoord door de soldaten van Herodes naar Egypte.

Jezus die op twaalfjarige leeftijd zoek raakt in Jeruzalem. Drie dagen lang is hij onvindbaar.

Zijn werk in de timmerwerkplaats van Jozef en op de bouwplaatsen in en rond Nazaret.

Zijn roeping, zijn openbare optreden in de synagoge van Nazaret. Zijn woorden, zijn daden, zijn wonderen en genezingen. Maria, de moeder heeft het allemaal nog helder in haar herinneringen.

Met een aantal dienende vrouwen is zij haar zoon en zijn leerlingen gevolgd. Door Galilea, door Judea en het Over Jordaanse. Tot op de dag van vandaag ... hier in Jeruzalem. Hoe anders is het gegaan dan velen in Israël hadden gedacht. Jezus,

de Bevrijder, gevangen genomen. Veroordeeld. Bespot en bespuwd. Gegeseld en gekruisigd. Veracht en verraden. Het is onbegrijpelijk. Het is onwerkelijk. Het is niet eerlijk. Haar zoon: Jezus, 'De HERE redt'. Dat is de naam die zij in opdracht van de hemelbode aan haar zoon bij zijn naamgeving had moeten meegeven ... Hij sterft aan het vervloekte hout van een Romeins kruis.

Maar waar is de HERE? Waar is de God van Israël? Waarom redt Hij niet? Waarom grijpt Hij niet in? De moeder van Gods Zoon voelt zich machteloos. Ontredderd. Verlaten.

En dan ... Plotseling schrikt Maria op uit haar herinneringen en uit haar vragen. Jezus richt zich vanaf het kruis regelrecht tot haar: 'Dát is uw zoon.' En tot Johannes, zijn neef en leerling waar rabbi Jezus het meest van is gaan houden, zegt Hij: 'Dat is je moeder.' Ja, want hoe moet het nu verder met Maria, de moeder? Moet ze straks helemaal alleen weer terug naar Nazaret? Wie zal er daar in haar levensonderhoud voorzien?

Vlak voor zijn heengaan zorgt Jezus nog voor de twee mensen die het dichtst bij Hem staan. Voortaan woont Maria in het huis van Johannes. Samen zullen ze het gezin gaan vormen van een nieuwe gemeenschap: de gemeente van Jezus Christus. Zij zullen als eersten brood en wijn met elkaar delen.

Trouwens ... dat was nog maar een paar uur geleden: Goede Vrijdag, zeggen wij. Nog voor de avond is gevallen hebben een zekere Josef uit Arimatea en Nicodemus het lichaam van haar zoon liefdevol bijgezet in een nieuw graf. Een grote, ronde steen – verzegeld met het zegel van de hogepriester – sluit het rotsgraf hermetisch af. Een cohort Romeinse soldaten bewaakt het graf. Zij moeten de diefstal van het lichaam van haar zoon voorkomen. Met eigen ogen heeft ze het gezien. Maria, de moeder was erbij. Nee, ze zal dit jaar geen Pascha kunnen vieren. Haar verdriet is te groot. Haar pijn niet te dragen.

Maar morgen wordt het ook voor Maria, de moeder ... Pasen. We mogen toch aannemen dat ook tóen Maria erbij is geweest. Jezus, de opgestane Heer verschijnt aan zijn leerlingen en toont hen de littekens in zijn handen. Ja, ook voor Maria, de moeder en voor allen die in Hem geloven is Hij de Redder, het levende Bewijs van Gods onvoorwaardelijke liefde voor mensen. Voor u en jou en mij!